

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2020. szeptember 29. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az üzletszerűen elkövetett pénzmosás büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2020. február 10. napján kihirdetett 8.B.401/2018/82. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett I. r. és II. r. vádlottak tekintetében megváltoztatja a következők szerint.

E vádlottakkal szemben a társtettesként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége [Btk. 345. §] miatt indult büntetőeljárást megszünteti.

I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 (három) év 8 (nyolc) hónapra enyhíti.

I. r. vádlott esetében a vagyoneklobzás összegét 57 148 953 (ötvenhétmillió-egyszáznegyvennyolcezer-kilencszázötvenhárom) Ft-ban állapítja meg.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. és II. r. vádlottakra nézve helybenhagyja.

I n d o k o l á s

- [1] A Nyíregyházi Törvényszék a fellebbezéssel érintett *I. r. vádlottat* bűnösnek mondta ki pénzmosás büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban Btk.) 399. § (3) bekezdés b) pont], folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntetében [Btk. 372. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (5) bekezdés b) pont], társtettesként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés b) pont bb) alpont, (4) bekezdés b) pont], társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] és felbujtóként elkövetett sikkasztás büntetében [Btk. 372. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont]. Ezért halmazati büntetésül 5 év szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra és 5 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy az I. r. vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. E vádlottal szemben 57 222 953 Ft erejéig vagyoneklobzást rendelt el.

- [2] II. r. vádlottat társtettesként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont], társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntette [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] és sikkasztás büntette [Btk. 372. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] miatt 2 év - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtön fokozatú szabadságvesztésre és 4 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte azzal, hogy a II. r. vádlott a szabadságvesztés végrehajtásnak elrendelése esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.
- [3] I. r. és II. r. vádlottakat a társtettesként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt emelt vád alól felmentette.
- [4] Rendelkezett továbbá az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.
- [5] Az elsőfokú ítélet ellen egyrészt az ügyészség jelentett be fellebbezést a vádlottak terhére, I. r. vádlott esetében a pénzmosás büntette tekintetében a vádirattal egyező minősítés, a hamis magánokirat felhasználásának vétsége vonatkozásában a bűnösség megállapítása és a kiszabott szabadságvesztés, valamint a közügyektől eltiltás súlyosítása, II. r. vádlottnál pedig a hamis magánokirat felhasználásának vétségében a bűnösség megállapítása és súlyosítása, a felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének lényeges felemelése érdekében (...Főügyészség ... szám, elsőfokú bírósági iratok 84. szám). Az ügyészség még az iratok felterjesztése előtt 2020. június 8. napján kelt jogorvoslati indokolásában (B.314/2016/79.) I. r. vádlottra nézve a pénzmosás ítélet szerinti jogi minősítését már nem sérelmezte, fellebbezését kizárólag a hamis magánokirat felhasználása vétségében a bűnösség kimondása és a büntetés súlyosítása céljából tartotta fenn. Indokai szerint amennyiben a költségvetési csalás bűncselekményét valótlán tartalmú adóbevallások benyújtásával követik el, az állandó és következetes bírói gyakorlat szerint a költségvetési csalás mellett bűnhalmazatban a hamis magánokirat felhasználásának vétségének megállapítása is szükséges. Az elsőfokú bíróság ezen túl egyik vádlottnál sem tulajdonított megfelelő nyomatékot a súlyosító körülményeknek, így a fellebbezésben foglaltak szerint a büntetések súlyosítására tett indítványt.
- [6] A határozatot másfelől védelmi fellebbezések támadták. I. r. vádlott és védője eltérő minősítés megállapítása, mindhárom tényállás szerinti cselekmény egységesen csődbűncselekményként minősítése, másodlagosan megalapozatlanság miatt hatályon kívül helyezés és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása végett terjesztettek elő perorvoslatot (83/I. számú elsőfokú bírósági irat). A fellebbezés indokolásában a védő felderítetlenségből, iratellenességből és helytelen ténybeli következtetésből eredő megalapozatlanságra hivatkozva elsődlegesen a sérelmezett ítélet hatályon kívül helyezésére, másodlagosan pedig az I. r. vádlott büntetésének enyhítésére tett indítványt. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe az I. r. vádlott megváltoztatott védekezését, mely szerint az általa irányított Kft.1. (későbbi nevén Kft.1.a) a postahivatalok üzemeltetése következtében pénzügyileg lehetetlen helyzetbe került. Így a tényállás felderítése során nem maradhatott volna el annak tisztázása, hogy a társaság fizetéseképtelensége mikor, milyen okból következett be. E fontos ténykérdést szakértői bizonyítással lehetett volna csak tisztázni, melyre a hatályon kívül helyezést követő új eljárásban van megfelelő lehetőség (7. számú másodfokú irat).
- [7] II. r. vádlott és védője nem éltek jogorvoslattal.
- [8] III. r. vádlottal szemben az ítélet 2020. április 6. napján első fokon jogerőre emelkedett.

- [9] A ... Fellebbviteli Főügyészség a ... számú átiratában az ügyészségi fellebbezést módosítással és kiegészítéssel fenntartotta, a védelmi perorvoslatokat alaptalannak találva. Az anyagi jogszabály téves értelmezése vezetett ahhoz, hogy a törvényszék a költségvetési csalás eszközcselekményeként értékelte a folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználást és e cselekmény vádja alól felmentő rendelkezést hozott. Az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben a valótlan tartalmú önrevízió benyújtásával mint valótlan tartalmú okirat felhasználásával önállóan értékelendő bűncselekmény valósult meg. A törvényszék megfelelően feltárta a bűnösségi körülményeket, de azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte, miáltal mindkét vádlottal szemben túl enyhe büntetést szabott ki. Tévedett akkor is, amikor II. r. vádlottal szemben nem alkalmazott pénzbüntetést, holott az a törvényi előírás folytán kötelező. Észrevételezte, hogy az I. r. vádlottal szemben helyesen alkalmazott vagyoneklobzás összegét csökkenteni szükséges az adóigazgatási eljárásban megállapított adóhiány összegével. A fellebbezések elintézésére tanácsülés kitézését indítványozta. A nyilvános ülés kitézését követően a ... számú átiratában (5. számú másodfokú irat) bejelentette, hogy azon nem kíván részt venni.
- [10] Az ítéletábra az ítélet elleni fellebbezéseket a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban) Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.
- [11] A nyilvános ülésen a védő a fellebbezése írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartotta. A büntetés enyhítését célzó másodlagos indítványa indokaként előadta, hogy a büntetlen előéletű I. r. vádlott vonatkozásában kiszabott büntetés méltánytalan, a büntetési célok túlmutatóan súlyos, figyelemmel a vádlott életkorára és büntetlen előéletére. II. r. vádlott tekintetében az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.
- [12] I. r. vádlott az utolsó szó jogán nem érezte magát felelősnek és az elsődleges védelmi indítvány szerint az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének indokoltsága mellett érvelt.
- [13] Az ügyészségi fellebbezés nem, a védelmi perorvoslat I. r. vádlott büntetésének enyhítésére irányulóan alapos.
- [14] A másodfokú bíróság - tekintettel a fellebbezések okára és irányára - a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt - a Be. 590. § (9) bekezdésének megfelelően a fellebbezéssel érintett I. r. és II. r. vádlottakra vonatkozóan - teljeskörűen felülbírálta, azaz a revízió kitért az eljárási szabályok megtartására, az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a cselekmények minősítésére, a bünteteskiszabásra, az indoklás helyességére és az egyéb rendelkezésekre is, függetlenül attól, hogy ki és milyen okból fellebbezett. A Be. fellebbezési rendszerében is főszabály a teljes felülbírálat. Jelen esetben jogorvoslat támadta részben a bűnösség kérdésében hozott döntést és a cselekmények jogi minősítését, így korlátozott revízióra nem kerülhetett sor.
- [15] Az ítéletábra a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a)-f) pont], sem olyan súlyos relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1), (2) bekezdés a)-e) pont], ami az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülbírálatot kizárta volna, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását eredményezve.
- [16] A perjog körében emeli ki az ítéletábra, hogy II. r. vádlott jelenléte a tárgyaláson a Be. 428. § (1) bekezdés a) pontja szerint nem volt kötelező, mert a Be. 430. § rendelkezéseinek megfelelően a tárgyaláson való jelenlét jogáról lemondott. A tárgyalás távollétében is megtartható volt és a vádlott

ellentétes nyilatkozatának, illetve a részvételi kötelezettséget megalapozó más ok hiányában ez a másodfokú eljárásra is irányadó.

- [17] Az elsőfokú bíróság a vádlottak személyi körülményei kapcsán a lényeges tényeket [Be. 561. § (3) bekezdés b) pont] alapvetően helyesen rögzítette, azok annyiban egészítendőek ki, hogy I. r. vádlottat a ... Járásbíróság a ... napján meghozott és e napon jogerőre emelkedett ... számú ítéletével csődbűncselekmény büntette [Btk. 404. § (2) bekezdés b) pont, (1) bekezdés a) pont] miatt 240 napi tétel, egy napi tétel összegeként 2000 Ft-ban meghatározott, végösszegében 480 000 Ft pénzbüntetésre és 1 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. Az elkövetési idő 2016-2017 év, az elkövetéssel érintett gazdasági társaság: Kft.1.
- [18] E tényeket a bíróság az erkölcsi bizonyítvány és a másodfokú bírósági íráshoz a 10. sorszám alatt csatolt határozat alapján egészítette ki. A kiegészítés alapján lehetett egyértelműen megállapítani azt, hogy nem a jelen ügy tárgyát képező cselekményekkel érintett gazdasági társaságok működésével volt kapcsolatos az idézett büntetőeljárás és elítélés, így kizárható az esetleges törvényi egység.
- [19] E körben az ítélet tábla megjegyzi, hogy a vádlott személyi körülményeivel és korábbi büntetéseivel kapcsolatban megállapított tények, melyek elsődlegesen megállapítást igényelnek és nem bizonyítást, különösen a közhiteles bűnügyi nyilvántartásban szereplő adatok, nem részei a Be. 561. § (3) bekezdés c) pontjában szabályozott ún. történeti tényállásnak, mely a vádló által vád tárgyává tett cselekményekre nézve a bíróság által bizonyítottnak talált és megállapított múltbeli eseményeket, azaz a kétséget kizáróan bizonyított, büntetőjogilag releváns, rendszerezett tényeket jelenti, melyek vagy megfeleltethetők vagy nem a büntető törvény különös részi törvényi tényállásának (Kúria Bfv.I.611/2019/10.). Ezért a jelzett tények hiányossága nem megalapozatlansági ok, de a fontos tényadatok rögzítése szükséges.
- [20] Az elsőfokú bíróság döntően megalapozott tényállást állapított, mely csak kis részben volt hiányos és tért el az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmától [Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pont].
- [21] Részbeni megalapozatlanságot jelent, hogy a *tényállás* nem tartalmazza önrevízió leírását, valamint nem került rögzítésre teljeskörűen a [25] bekezdésben a valótlan tartalmú önrevízióval érintett adóbevallások száma. A [29] bekezdésben pedig a törvényszék pontatlanul tüntette fel az adóhatósági határozat számát.
- [22] A részbeni megalapozatlanságot a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján, az iratok tartalmának megfelelően küszöbölte ki. Az ítélet tábla a tényállást a következők szerint egészíti ki és helyesbíti.
- [23] Az önrevízió menetére nézve az elsőfokú ítélet [132] bekezdésében írtakat a tényállás részének tekinti.
- [24] A [25] bekezdést azzal egészíti ki, hogy I. r. vádlott II. r. vádlott tudtával a társaság *2010 február hónapra* vonatkozó adóbevallásaira is valótlan tartalmú önellenőrzést nyújtott be 2013. január 27. napján [szakértő 1 2018. április 26. napján kelt igazságügyi könyvszakértő véleménye, nyomozási irat IV. melléklet 17. oldal].

- [25] A [29] bekezdésben írt, a Nemzeti Adó-és Vámhivatal ... Adó-és Vámigazgatósága által hozott adóhatósági határozat száma: ... [nyomozási irat II/2. számú melléklet 497. oldal].
- [26] A kiegészítéssel és helyesbítéssel teljes mértékben megalapozottá vált és a Be. 593. § (3) bekezdés értelmében a másodfokú ítélkezés alapját képezte.
- [27] A törvényszék az ügy helyes eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat megvizsgálta és azokat tényállási pontonként egyenként és kölcsönösen okszerűen, a logika törvényeinek megfelelően értékelte. Mérlegelte a vádlottak vallomásait, I. r. r. vádlott vallomásváltoztatásait, az igazságügyi könyvszakértői véleményt, a nagyszámú tanú vallomását, valamint a releváns okiratokat mint tárgyi bizonyítékokat. A személyi és tárgyi bizonyítás anyagát gondosan összevetve, a helyesen megállapított központi tényekből kifogástalanul vont következtetést a további tényekre. A mérlegelés hibátlan, az abban foglaltakkal a másodfokú bíróság egyetértett.
- [28] A másodfokú bíróság abban is osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, hogy a vád tárgyává tett bűncselekménnyel elvont vagyontömegén túl 2011 évben az Kft.1. tartozásait meghaladó vagyoni hányaddal rendelkezett.
- [29] A fizetéseképtelenség mint tényhelyzet tehát nem állt elő a vádbeli időben, erre nézve külön szakértői bizonyítás indokoltsága - a védői állásponttal szemben - nem merült fel, értelemszerűen a védő által hivatkozottak így felderítetlenséget nem jelentenek.
- [30] A bizonyítók értékelésével, különösen III. r. vádlott vallomásával kapcsolatban megjegyzendő, hogy megszokott és logikus az, hogy a bíróság a vallomás - más bizonyítékokkal megerősített - részeit fogadja el irányadónak a történeti tényállás megállapításakor, míg a vallomás azon részeit, amelyek más bizonyítékokkal ellentétesek, figyelmen kívül hagyja (BH1998. 418.III, BH2002. 87).
- [31] Az elsőfokú bíróság bizonyíték-értékelő tevékenysége mindenben megfelel a formál-logika törvényszerűségeinek, mely mérlegelő folyamat eredményeként a tényállást valósághűen állapította meg, ami a kisebb módosítást követően megalapozatlansági hibában már nem szenved. A tényálláshoz kötöttség elvi indokát a Be. 167. § (3)-(4) bekezdése adja, ami szerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott ereje, a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. Ezáltal biztosított a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti, szabad értékelése és védett mikénti értékelése (Kúria Bhar.III.1201/2018/10.). Mindezen elvek érvényre juttatása garantálja az elsőfokú bíróság ún. ténybíróági jellegét. Kétségtelen, hogy a Be. szabályrendszerében a másodfokú bíróság hangsúlyosabb ténybeli reformációs szerepet kap, ettől függetlenül az ítélőtábla álláspontja szerint változatlan és a normatív szabályokban is megjelenő fontos perjogi elv, hogy a tényállás feltárásának és rögzítésének feladata elsődlegesen az elsőfokú bíróságé. A felülbírált ügyben ez csak elvi kérdés, mert a már idézettek szerint az elsőfokú ítélet döntően megalapozott volt az indokolt kisebb kiegészítéstől és helyesbítéstől függetlenül.
- [32] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból okszerűen vont következtetést I. r. és II. r. vádlottak bűnösségére és a cselekmények minősítése is megfelel az anyagi jognak azzal, hogy az elkövetési időkre tekintettel valóban a Btk.-t kell alkalmazni (BH2002. 467, BH2004. 304).
- [33] Az kétségtelen, hogy a cselekmények egy részét, így a pénzmosást I. r. vádlott még az 1978. évi IV. törvény (korábbi Btk.) hatálya alatt követte el. Az ügyben azonban a Btk. alkalmazásának van helye,

valamennyi cselekményt egy törvény alapján kell elbírálni, a kombinatív törvényalkalmazásnak nincs helye.

- [34] A fellebbviteli főügyészi észrevételre (3. oldal 2. bekezdés) a másodfokú bíróság megjegyzi, hogy mindkét törvény alapján megvalósul a pénzmosás büntette, az ügyész által jelzett, a „büntetendő cselekménnyel” kapcsolatos törvényváltoztatás technikai jellegű módosítás volt és nem érintette a bűncselekmény törvényi tényállási elemeinek lényegét.
- [35] I. r. vádlott cselekménye egyrészt valóban a Btk. 399. § (3) bekezdés b) pontjában szabályozott pénzmosás büntettét valósította meg (1. tényállás). A pénzmosás járulékos bűncselekmény, azt megelőzi egy büntetendő cselekmény elkövetése. Pénzmosást követ el az is, aki az általa elkövetett büntetendő cselekmény elkövetéséből származó dolgot ezen eredetének leplezése céljából gazdasági tevékenység gyakorlása során felhasználja, vagy a dologgal összefüggésben bármilyen pénzügyi tevékenységet végez (BH2019. 125.). Az előcselekmény jelen esetben a sikkasztás, melyből eredő pénzzel kapcsolatos többszörös átutalások a bűnös vagyon leplezését szolgálták. A pénzmosás törvényi tényállási elemei teljeseek, amint azt kifogástalanul megindokolta az elsőfokú bíróság.
- [36] Törvényes I. r. és II. r. vádlottaknak a költségvetést károsító, a vagyoni elleni és közokiratra elkövetett cselekményeinek minősítése is. Az elsőfokú bíróság e részben is kimerítő és helyes indokolást adott, melyben foglaltakkal a másodfokú bíróság egyetértett, az csak annyiban szükséges kiegészíteni, hogy az adóbevallások utólagos önellenőrzése az Adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 49. § (1)-(3) bekezdésein, valamint az 50. § (1) bekezdésén alapult.
- [37] I. r. vádlott cselekménye a védői érveléssel szemben csődbűncselekmény büntettének nem minősíthető, melynek egyik legfőbb indoka, hogy a bizonyítékok értékelésének revíziójakor már rögzítettek szerint - [28] bekezdés - a vádbeli időszakban a vádlotti társaság nem került fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetbe (Btk. 404. § (1) bekezdés).
- [38] Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállás alapján azonban tévesen mentette fel bűncselekmény hiányában I. r. és II. r. vádlottakat a társtettesként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségének vádja alól. Miként az ügyészség alaposan mutatott rá a törvény helyes értelmezésén alapuló bírói gyakorlat nem tekinti a költségvetési csalás eszközcselekményének a hamis magánokirat felhasználását, melynek elvi indoka az, hogy a költségvetési csalás során a megtevesztés nem csak valótlan tartalmú okiratok felhasználásával valósulhat meg. A költségvetési csalás elkövetése érdekében kifejtett, a valótlan okiratokkal kapcsolatos eszközcselekmény *büntetendő* (BH1993. 217, BH2014. 172). A felmentő rendelkezés ezért az ügyészi fellebbezésben foglaltaknak megfelelően valóban téves, mert a Btk. 345. §-ban írt hamis magánokirat felhasználásának vétsége megvalósult.
- [39] A másodfokú bíróság azonban úgy ítélte meg, hogy a vád tárgyává tett jóval jelentősebb tárgyi súlyú bűncselekmények mellett a felelősségre vonás szempontjából a hamis magánokirat felhasználásának nincs jelentősége. Az I. r. vádlottnál a pénzmosás, mindkét vádlottnál a sikkasztás, a költségvetési csalás és a közokirat-hamisítás az eszközcselekményt képező magánokiratra elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyát olyan mértékben oltja ki, mely lehetőséget teremtett a Be. 567. § (1) bekezdés f) pontja alapján az eljárás megszüntetésére. Ennek megfelelően a másodfokú bíróság a törvényi tényállás kimerítését megállapítva e részben - ellentétes döntést nem hozva - a büntetőeljárást megszüntette.

- [40] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket feltárta és II. r. vádlottal szemben a büntetési célok elérésére alkalmas, a büntetékiszabási elveknek megfelelő, tettarányos büntetést szabott ki, mely szükséges, egyben elégséges. Eltúlzottan enyhének az időmúlásra is figyelemmel nem tekinthető, ezért lényeges súlyosítására, azaz az ügyészi indítványnak megfelelően a próbaidő tartamának felemelésére nem volt indok. Az ítéletábra álláspontja szerint a pénzbüntetés kiszabásának a Btk. 50. § (2) bekezdésében írt feltételei maradéktalanul nem állnak fenn. A II. r. vádlott ugyan haszonszerzés céljából követte el a bűncselekményeket, azonban a terhelt jelenlegi jövedelmi viszonyai megfelelően nem tisztázottak. A 2018. november 20. napján tett nyilatkozatára alapítottn indítványozta az ügyész a pénzbüntetés alkalmazását. A jelenlegi és irányadó vagyoni viszonyainak további tisztázására indítványt nem tett, terhes indítvány hiányában pedig a bíróság nem folytathat bizonyítást. A vagyontalan II. r. vádlottnál a kizárólag a 2018. november 20. napján tartott előkészítő ülésen (32. számú elsőfokú jegyzőkönyv 8. oldal) rögzített adatok alapján a pénzbüntetés kiszabására a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.
- [41] I. r. vádlott esetében azonban a szabadságvesztés a bűnhalmazat ellenére túl súlyos, figyelemmel relatíve kedvező személyi körülményeire (az elkövetéskor büntetlen előélete) és különösen az időmúlásra, valamint a büntetőeljárás hosszabb időtartamára. A vádbeli bűncselekmények elkövetési ideje 2011-2014 évek, e vádlottat 2017. augusztus 24. napján gyanúsították meg. E tények alapján a szabadságvesztés tartamának lényeges enyhítése volt indokolt. A másodfokú bíróság az enyhítés indokaként hivatkozik az Alkotmánybíróság 2/2017. (II.10.) AB határozat 1. pontjában foglaltakra. Ennek megfelelően a szabadságvesztés tartamát 3 év 8 hónapra enyhítette, a védelmi fellebbezés az enyhítésre irányulóan alapos volt.
- [42] A közügyektől eltiltás és a foglalkozástól eltiltás kiszabása mindenben törvényes.
- [43] I. r. vádlottnál a másodfokú bíróság egyetértve a fellebbviteli főügyészség indítványával, a vagyonekbevonás összegét a BK. 95. vélemény iránymutatására is figyelemmel mérsékelte azon összeggel, melynek megfizetésére az adóhatósági határozat az I. r. vádlott által irányított gazdálkodó szervezetet kötelezte.
- [44] A vagyonekbevonásra vonatkozó elsőfokú indokolás annyiban helyesbítendő, hogy az intézkedés törvényi alapja: a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja.
- [45] Az elsőfokú ítélet egyéb kérdésekben hozott rendelkezései törvényesek.
- [46] A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. és II. r. vádlott tekintetében a Be. 604. § (1) bekezdés b) pontja és a 606. § (1) bekezdése értelmében a szükséges részben megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezéseit mindkét fellebbezéssel érintett vádlott esetében a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontja és a 605. § (1) bekezdése szerint - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.
- [47] Az ítéletábra ügydöntő határozata ellen másodfellebbezésnek a Be. 615. § (1), (2) bekezdés rendelkezéseinek értelmében nincs helye. A másodfokú bíróság ugyanis még részben sem hozott ellentétes döntést az elsőfokú ítélethez képest. A hamis magánokirat felhasználása vétsége miatt ugyan az eljárást megszüntette, azonban nincs helye harmadfokú eljárásnak, ha a másodfokú bíróság az első fokon felmentett vádlottal szemben az eljárást megszünteti (Büntetőeljárás jog. Kommentár a gyakorlat számára. Harmadik Kiadás (szerk. Belegi József). HVGORAC, Budapest, 2018, II. kötet 1252. oldal).

Debrecen, 2020. szeptember 29.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Bakó József sk. előadó bíró
Dr. Diószegi Attila sk. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 8.B.401/2018/82. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.IV.316/2020/11. számú ítéletében írt változtatással I. r. és II. r. vádlottak tekintetében a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2020. szeptember 29.

Dr. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.